

РЕШЕНИЕ

№ 1215

гр. София, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11242** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение №4594 от 15.10.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 20231110210390/2023 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 14-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № BG2023/5800-11/НП от 16.06.2023 г., издадено от директора на ТД - Митница С. към Агенция „Митници“, с което на жалбоподателя И. П. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000.00 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 112а, ал. 4 от ЗАДС и на основание чл. 124, ал. 1 от ЗАДС е постановено отнемането в полза на държавата на предмета на нарушението.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено с касационна жалба от санкционираното лице, с искане да бъде отменено заедно с НП.

Наведеното касационно основание е за нарушение на закона- чл. 348, ал.1, т.1 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр. чл. 63в от ЗАНН. Осъществяването му е аргументирано с доводи, че описаното в наказателното постановление деяние не

осъществява състав на нарушение. В тази връзка сочи, че в ППЗАДС законодателят не е определил кое количеството акцизни стоки следва или не да се счита за „количество с търговски характер“. Нормата 112а, ал. 4, предл. 2 ЗАДС е бланкетна и препраща към правилника за прилагане на закона, където съгласно същата норма би следвало да има ясно определени критерии или количества с оглед преценката дали дадено количество акцизни стоки следва или не да се счита за „количество с търговски характер“. Счита, че съдът и административния орган преравняват „търговския характер“ по 112а, ал. 4 ЗАДС и „търговското предназначение“ по чл. 4в от ППЗАДС, считайки, че първият термин обуславя същността на предмета, а вторият мотивите на ползващия го. В настоящия случай не се касаело за „количество с търговски характер“. Мил да се отмени решението на СРС и потвърденото с него НП. Претендира сторените разноски в цялост.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се явява, чрез процесуалния си представител адв. К. П., моли жалбата да бъде уважена.

Ответникът- директор на Териториална дирекция Митница – С., чрез процесуалния си представител-юрк.В. моли за отхвърлянето на жалбата и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че на 23.12.2022 г. в [населено място], на МП „Летище С. - пътници“, Терминал 1, салон „Заминаване“, свидетелят К. З. на длъжност „старши инспектор“ в ТД - Митница С., изпълнявал служебните си задължения, изразяващи се в проверка на пътниците, заминаващи с полет № FR4453 от С., България за К., Германия. З. обслужвал лентата „Зелен коридор - нищо за деклариране“ наред с В. Й. на същата длъжност, докато техният колега Е. Е. проверявал пътниците, преминаващи по „Червен коридор - за деклариране“.

Около полунощ в салона се появил служител на ГКПП - Аерогара С., който водел със себе си жалбоподателя И. М., който бил преминал през зоната за митнически контрол „Зелен коридор - нищо за деклариране“, както и през паспортния контрол.

Служителят на пропускателния пункт носел със себе си искане за извършване на съвместна проверка, повод за чието съставяне били намерените акцизни стоки (цигари) в багажа на пътника, които не били декларирани.

След установяване самоличността на М. същият бил поканен в специализираното помещение за извършване на митническа проверка, като при разкриване съдържанието на ръчния му багаж се установило действително съдържание на тютюневи изделия е поставен бандерол за платен акциз на Република България. Предприето било преброяване на цигарите, като в резултат на това е установено количество от 22 стека, всеки е по 10 броя кутии - общо 220 кутии цигари марка "D." Fine Cut B., всяка от е единична цена от 6.20 лв. и съдържаща по 20 къса цигари, или общо 4400 къса цигари.

И. М. обяснил, че носи цигарите за лична употреба. Съставен бил Протокол за извършена проверка № 22BG5106M027595/23.12.2022 г. по описа на Ц., Агенция „Митници“, а с Разписка № 22010933 към протокол за личен преглед били иззетите акцизни стоки.

След преценка на обстоятелствата по случая свидетелят З. счел, че предвид установеното количество цигари, касаторът ги пренася в друга държава-членка на ЕС с търговска цел. За това му поведение на жалбоподателя М. бил издаден на място акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № BG23122022/5800/A-2112 от 23.12.2022 г. Препис от акта бил връчен лично на нарушителя още в момента на неговото съставяне, при което същият се възползвал от правото си на писмени възражения срещу вменените му факти, като отбелязал, че цигарите били закупени от безмитния магазин на летището и същите били предназначени за лична употреба. На 23.12.2022г. актът бил връчен на М.. Въз основа на АУАН било издадено и процесното НП.

За да потвърди НП, въззивната инстанция е обусловила изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Решението е правилно.

Късовете с цигари от тютюн са тютюнево изделие, което съгласно чл. 2, т. 2 ЗАДС подлежи на облагане с акциз. Той попада в обхвата на понятието "акцизни стоки", дадено в чл. 4, т. 1 от същия закон.

Административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана на основание чл. 112а, ал. 4 ЗАДС, съгласно която физическо лице, което изпраща, пренася или превозва за друга държава членка тютюневи изделия или алкохолни напитки в нарушение на ограниченията в чл. 91в, ал. 7, се наказва с глоба в размер от 1000 до 4000 лв., а при повторно нарушение - с глоба в размер от 3000 до 6000 лв.

Не е спорно, че касаторът е пренасял цигари, пакетирани в кутии и стекове от една марка, тези цигари са били в ръчния багаж, на пътника, с който последният е възнамерявал да пътува до Германия – страна-членка на Европейския съюз.

Значителното количество цигари в багажа на М. са открити едва като резултат от извършената контролна проверка от митническите органи.

Неоснователно е възражението, че както в ЗАДС, така и в ППЗАДС няма ясно определени критерии или количества с оглед преценката дали дадено количеството акцизни стоки следва или не да се счита за „количество с търговски характер“. Чл. 112а, ал. 4 ЗАДС предвижда, че за количества с търговски характер се считат количествата, надвишаващи равнищата, посочени в правилника за прилагане на закона. Както правилно е посочила въззивна инстанция, в тази връзка приложение следва да намери разпоредбата на чл. 4в, т. 1, б. "а" от ППЗАДС, според която закупените тютюневи изделия в друга държава членка от физически лица за лични нужди, които се освобождават от акциз, могат да бъдат за цигари в количества не по-големи 800 броя. Тъй като количеството цигари е било 4400 къса, което надвишава лимита от 800 броя по чл. 4в, т. 1, б. "а" от ППЗАДС, то следва и, че те са били пренасяни с търговски характер.

За установеното по категоричен начин нарушение на чл. 112а, ал. 4 от ЗАДС вр. чл. 4в, ал. 1, т.1, б. „а“ от ППЗАДС законосъобразно е наложено административно наказание глоба в минимален размер от 1000 лв.

С оглед изложеното, АССГ намира, че решението, предмет на съдебен контрол, не страда от твърдените с жалбата пороци. Не са налице касационни основания по смисъла на чл. 348 НПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК, вр.чл.63д, ал.1, предл.2-ро ЗАНН, своевременно заявеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да бъде уважено, като при съобразяване с предмета на делото и проведеното едно съдебно заседание с участието на представител на ответника се присъдят 80 лева-чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №4594 от 15.10.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 20231110210390/2023 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 14-ти състав.

ОСЪЖДА И. П. М. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Агенция „Митници“ дължимите по делото съдебни разноси, представляващи юрисконсултсковъзнаграждение в размер на 80.00 лв. (осемдесет лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.